

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί
Κατασκήνωση Κοριτσιών Γυμνασίου - Λυκείου

**ΜΕ ΧΡΙΣΤΟΪ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ...
ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΪ ΣΤΟΝ ΩΜΟ!**

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ
ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ - ΛΥΚΕΙΟΥ
ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ 2023

Μακρυνίτσα 2023

Ύμνος της ομάδας Άγιος Πέτρος ο Τελώνης

Δεν ήταν βέβαια καθόλου τυχαίος
και με κόπο είχε ανέβει ψηλά
μα δίπλα στ' όνομα πέφτει σκιά...
...ο τελώνης.

Τόσο που έμοιαζε με στοίχημα ο λόγος
πως, ο Πέτρος, θα δείξει ανθρωπιά
είχε την πέτρα, μεγάλη καρδιά
ο τελώνης.

Μα δεν τελειώνεις...
αν κάνεις λάθος δεν το κλειδώνεις, γιατί
αν κάνεις λάθος, πετάς την πέτρα
και ξαναγιώνεις! Γιατί...

...γιατί το έλεος στην έχει «στημένη»
απ' το Σταυρό να σ' αγκαλιάσει η ΖΩΗ,
μπορεί!

Στη μεγάλη αγκαλιά Του Χριστού μας
άλλοι έγειραν ζεστά απ' την αρχή
και άλλοι στάθηκαν σαν ξένοι εκεί
οι «καημένοι»

Ήταν κι ο Πέτρος θυμωμένος τελώνης
μ' ένα καρβέλι αλευρωμένο ψωμί
Ποιος του ετοιμάζει, μ' αγάπη ζωή
«ζυμωμένη»

Μα δεν τελειώνεις...

Να προσέξουμε λιγάκι πού πάει
ό,τι πετάμε, χωρίς γυρισμό
γιατί άμα φτάσει ψηλά στο Θεό
το κρατάει...

Μα δεν τελειώνεις...

Ύμνος της ομάδας Άγιος Πορφύριος ο Μίμος

Κάποιες φορές πλησιάζουν
και τα άσχημα όμορφα μοιάζουν
Κι άλλες που δεν ταιριάζουν...
Άραγε η μίμηση αυτή
να αλλάξει μπορεί μια ζωή;

Δες! φωτίζει φωτίζει φωτίζει φωτίζει ο Θεός
και τα μάτια ανοίγουν και βλέπουν το απόφιο το Φως!
Τι μυστήριο αυτό το Μυστήριο
που ο Μίμος θα βγεί Χριστιανός
και από ξίφος ο Μίμος Πορφύριος
στο χορό των Μαρτύρων κι αυτός, ένα με το Φως!

Πάντα οι στιγμές θα τρέχουν
μα οι Ευκαιρίες στο χρόνο αντέχουν
Άραγε ποιοί προσέχουν
να "κλέψουνε" σε μια στιγμή
Παράδεισο σαν τον Ληστή!

Αυτή η χαρά ενός πιστού
να βγεί μιμητής του Χριστού!

Ύμνος της ομάδας Αγία Μόνικα και Ιερός Αυγουστίνος

Κύριε μου αυτή 'ναι η προσευχή μου
μοιάζει ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ όταν άναψε το ΦΩΣ,
φόρτωσα με πάθη την ψυχή μου
είμαι για τη μάνα, των δακρύων της ο γιος!

Εσύ την ξέρεις, ο Κύριος της
όποιος κι αν τη γνώρισε αγαπάει πιο πολύ Εσένα
η Μόνικα μου η μάνα «κερί»
λιώνει και φέγγει η ψυχή!

Και να 'μαστε εδώ
στο ανοιχτό παράθυρο μαζί ακουμπισμένοι
κοιτάς τον Ουρανό...
εγώ μόλις που σώθηκα κι εσύ ευτυχισμένη!

Όλοι θα θέλαμε να ζήσεις στην πατρίδα
κι εσύ μας δίδαξες ακόμα μια φορά
πως είναι ο Χριστός
Ανάσταση για όλους, Ελπίδα και Πατρίδα!

Ψάξαμε τα «πράγματα» του κόσμου
τίποτα δεν βρήκαμε ν' αξίζει πιο πολύ
σ' όλη τη λαχτάρα μου για γνώση
το «ένα» που χρειάζεται μου έμαθες εσύ!

Ξεχνάμε τώρα, τα περασμένα
τη σκυτάλη μου 'δωσες με χέρια, πάντα υψωμένα
Η Μόνικα μου...

Ύμνος της ομάδας Αγία Μελάνη

Αναμνήσεις πάνω μου κολλά
εικόνες τυπωμένες στην καρδιά μου
μια κατασκήνωση κεντά
θύμησες που χτίζουν τη "φωλιά" μου

Άγιοι οι φίλοι που κρατώ
μέλι που γλυκαίνουν τα πικρά μου
ξέρω πως κι από που κι αν γυρνώ
θα στέκουνε εκεί παρηγοριά μου

Έχουν Γολγοθά δρόμο
βλέπουν στα βαθιά όρμο
μα τον ακολουθούν...
Είναι του ουρανού οι στύλοι
είναι οι δικοί μου φίλοι
δε θα μ' αρνηθούν...

Η Μελάνη της ερήμου ανθός
την προσευχή κρατά για αναπνοή της
τη σιωπή στα βράχια οδηγό
και την πίστη αέρα στο πανί της

Μέσα στην καρδιά της ο Χριστός
κι ο σταυρός στον ώμο ριζωμένος
Μάνα που την έλιωσε ο καημός
κι ο αγώνας στη ζωή δεμένος

Ύμνος της ομάδας Αγία Ακυλίνα

Σε χωριό που το πράσινο ντύνει
σπιτικό ευωδιά που αφήνει
έζησε, θέριασε.

Με την πίστη σπόρο απ' την
μάννα
και θερμαίνει μόνο απ το
«μάννα»
άνθισε, κάρπισε.

Κι αν τύχει κάποιος και φτάσει
ως εκεί
τη θύρα αν κρούσει, θα
ανοίξεις εσύ.

Αν τον σταυρό κρατάς, όσο κι
αν πονάς
Εκείνον να κοιτάς
Ζητάει «μνήσθητι» κι όλα
ανάταση
Όλα Ανάσταση.

Άγιος ο πόνος, δύσκολος
δρόμος
χαράζει πορεία, πορεία
ουρανού
γερμένος ο ώμος, με πνίγει ο
φόβος
αλλάζει πορεία, πορεία πιστού.

Τη ζηλεύω αυτή την πορεία
τη ζωή μου λιώνει η αγωνία
σώσε με, σώσε με
η γενιά μου στα θέλω πνιγμένη
η γενιά σου στο θαύμα δεμένη
μάθε με, κράτα με

Αν ακουμπήσω στον ώμο τον
σταυρό
μες την καρδιά μου, θα έχω
τον Χριστό.

Αν τον σταυρό κρατάς...
Άγιος ο πόνος...

Ύμνος της ομάδας Άγιος Ανδρέας ο δια Χριστόν Σαλός

Δρόμος σαλός
στρατί αλλιώτικο
ξένος Σταυρός
παίρνεις τ' απρόσιτο
πας μοναχός
πας προς το Φως
που σε τραβάει

Ποια προσευχή
να σου ταιριάξει
στη διαδρομή
που να σε γράψει
η κοινή λογική
τόσο στενή!
δεν σε χωράει

Της γης οι απόκληροι
τρελοί κι αμόλευτοι
το αιώνιο ακουμπούν
μένουν ανώνυμοι
Άγιοι κι απόκοσμοι
που να σταθούν;
της γης οι απόκληροι
στον κόσμο εξόριστοι

Τον Ουρανό διψούν
του πόνου γνώριμοι
με τον Σταυρό γιορτή
να πορευτούν!

Είναι ο Σταυρός
γλυκιά μωρία
και βγαίνεις σοφός
αν στην πορεία
διαλέξεις τα "πως"
έτσι κι αλλιώς
να μην σκεφτείς

Έχει ο Χριστός
πάντα μια αιτία
να αλλάξει εντελώς
την αμαρτία
σ' ελπίδα και Φως
μείνε ορθός
μην κουραστείς!

Της γης.....

Ύμνος της ομάδας Αγία Θεοδώρα η Αυγούστα

Μετάξια και φορέματα
διαμάντια και ζαφείρια
δείχνουνε τη βασίλισσα
την πρώτη την κυρία.

Το στέμμα που φοράς εσύ
σ' άλλα παλάτια στέκει
δώρο Θεού γεννήθηκες
τέτοιο στεφάνι πλέκεις.

Μεσ' την καρδιά σου εάν βάλεις το Θεό
δύναμη βρίσκεις στο σταυρό που σ' ακουμπάει
γιατί η πίστη είναι δώρο ακριβό
κι όποιος την έχει, ξέρει, Εκείνονα κοιτάει (δισ)

Πριν απ' το Πάσχα η Εκκλησιά
μυρίζει Ορθοδοξία.
Οι άγιοι όλοι στη σειρά
μεγάλη λιτανεία.

Στα χέρια τους κρατώ εγώ
μα Εκείνοι με οδηγούνε.
Εσύ Αυγούστα μου κυρά
μπροστάρισσα θα μείνεις.

Μεσ' την καρδιά σου εάν βάλεις το Θεό
δύναμη βρίσκεις στο σταυρό που σ' ακουμπάει
γιατί η πίστη είναι δώρο ακριβό
κι όποιος την έχει, ξέρει, Εκείνονα κοιτάει (δισ)

Ύμνος της ομάδας Αγία Φιλοθέη

Κι αν το δρόμο μας χάσαμε
που γι' αλλού ξεκινήσαμε...
ούτε, βέβαια, φτάσαμε
ούτε κάποιον ρωτήσαμε...
στην «αυλή» μας θεμέλια
και στην άμμο εμείς χτίσαμε...

Μάλλον η επανάσταση αρχίζει από εμάς
ήταν μια φορά και σήμερα μπορεί
μια πεσμένη Αθήνα, ανέστησε η Κυρά
«λάβαρο» κεντά προτού να υψωθεί...

Με το Χριστό στην καρδιά
ας είναι και κουρασμένη
για τους πιστούς τη χαρά
την έχουν «προπληρωμένη»...
Οι Άγιοι μας που πέρασαν
σταυροζωσμένος ο ώμος τους
ύστερα οι Έλληνες, ξέχασαν
άλλα δεν έσβησε ο δρόμος τους !

Φιλοθέη στο όνομα
των πιστών καταφύγιο
όπου αγάπησε έβαλε
τον εαυτό της προπύργιο
Ελληνίδα στο ακέραιο
και με φρόνημα στέρεο.

Ύμνος της ομάδας Άγιος Λογγίνος ο Εκατόνταρχος

Σύναξη κάτω απ' το Σταυρό
κι απ' το σεισμό, τη μπόρα
άλλος στα πόδια το 'βαλε
κι αυτός αλλάζει "ώρα".

Ο Χριστός, ο ληστής κι ο στρατιώτης της τιμής
κάποιοι, απλά, που Τον κοιτούν
κι άλλοι που από τώρα ζούν...μόλις τώρα ζούν!

Αλλάζει ο κόσμος μας αλλάζει κι ο καιρός
σαν το διαβήτη εσύ να μείνεις σταθερός
στην πίστη "λόγχισε" η ψυχή
κι αν κάνει κύκλους η ζωή, με τους ανθρώπους,
εσύ, εκεί πιστός!
Στην πίστη "λόγχισε" η ψυχή κι ας κάνει κύκλους η ζωή,
στο κέντρο, πάντα να μένει ο Χριστός!

Φορούσε όλες τις τιμές
και πήγαινε στο δρόμο
στάθηκε ξένος του Σταυρού
και τον κρατάει στον ώμο!

Πώς χτυπά και κεντά την καρδιά την πατρική
και "λογχίζει", ο Χριστός, τον Λογγίνο στην ψυχή...
Από τώρα ζει!

Ύμνος της ομάδας Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος

Όλα στο σχέδιο του Θεού
κόντρα στο κύμα του καιρού
δες πώς σκιρτάει μια ζωή
πριν καν ανατέλλει
Χριστό προφητεύει!

Όλος στο δρόμο της Ζωής
αφού Χριστού είναι συγγενής
φωνή βοώντος σε ερημιά
ποιός Ποιόν να βαπτίσει
τα "θαύμα" να αρχίσει;

Ήρθε ο Χριστός!
που σαν Καρπός για να βλαστήσει
ο Ιωάννης θα σιωπήσει
έτσι είναι ο Πρόδρομος
ο σπόρος για το Φως!

Όλα στο Φως!
ήγγικεν η ώρα για να ανοίξει
η Βασιλεία που έχει αρχίσει
από τον Πρόδρομο
ο δρόμος για το Φως!

Πόσο μεγάλη είναι η τιμή
αν το Χριστό έχεις συγγενή
μα έτσι είναι κάθε Χριστιανός
που δρόμο ανεβαίνει,
λαμπάδα αναμμένη!

Δρόμους να ανοίγω δεν μπορώ
Σταυρό στον ώμο δεν κρατώ...
νά 'ταν μονάχα να βαστώ
Χριστό στην καρδιά μου
αυτή είναι η χαρά μου!

Ύμνος της ομάδας των Στελεχών Άγιος Νικηφόρος ο Λεπρός

Να σας πω. . . θα σας πω για να ταξίδι αλλιώτικο
από την Αλεξάνδρεια σε ένα « κήπο» χιώτικο
δεν ήταν πορτοκαλιές τα δέντρα του και μαστιχιές
αλλά μοσχοβολούσανε τη Χάρη του Θεού οι ψυχές!

Την πόρτα έσπρωχνες δειλά κι η καρδιά κι η ματιά
να φύγει αλλού και να κοιτά, μην κοιτά πουθενά
τόσων ανθρώπων οι πληγές, του Ιώβ θα είναι λες
ή του Σταυρού σταλαγματιές. . .

Να σας πω. . . θα σας πω για έναν Άγιο λεπρό
για το ταξίδι του μιλώ από τη Γη στον Ουρανό
κοιτάζουν τον αγώνα του οι Άγγελοι με θαυμασμό
ο Νικηφόρος ρίχνει φως, σαν προβολέας, στο Σταυρό.

Την πόρτα έσπρωχνες. . .

Και ζητώ. . . τί ζητώ όταν στον Άγιο μιλώ
που ήταν το γέλιο τ' Ουρανού στη λέπρα εκείνου του καιρού
να' χει βλέμμα κατά εδώ γιατί μας τρέμει η καρδιά
σαν τα σπυργίτια στη βροχή κι αρχίζει αλλαξοκαιριά.

Την πόρτα έσπρωχνες . . .

Ή τι άλλο να πεις . . . των Δυνατών υπομονές !

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μίαν ευχή
μια υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

Γενικός Ύμνος των 40 χρόνων της Κατασκήνωσης

Είναι χρόνια που κρατάν τα καλοκαίρια,
και στιγμές μετράμε αγκαλιά με τα αστέρια.
Χαρές που λαχανιάσαμε, τραγούδια απ' τα παλιά,
μικροί που μεγαλώσανε μα μείναν παιδιά!

Είναι τόσες οι αναμνήσεις μια ζωή!
Σαν κομμάτια παζλ χρωματίζουν τη ζωή,
όλα όσα τολμήσαμε, απλά κι αγαπημένα.
Όσα κάνει ο Χριστός για σένα και για μένα.

Άξιον εστί να μπορώ να συνεχίζω.
Όλα Χριστός μες στο Φως να Τον γνωρίζω!
Σαράντα εδώ: Καταφύγιο ευλογημένο!
Χρόνια πολλά καλοκαίρια περιμένω!

Μια ανάσα Αη Λαυρέντη και πλατάνι.
Όνειρα και προσευχές μυρίζει το λιβάνι.
Αυτά που ψιθυρίσαμε στου ουρανού τα' αυτί.
Εκεί που ο Θεός γλυκά ακουμπούσε στη γη.

Μια γεύση Μακρυνίτσα να κρατώ
Ό,τι αγαπήσαμε θα ζει για πάντα εδώ!
Εδώ που φίλοι γίναμε, που γίναμε όλοι ένα!
Σαράντα Κατασκήνωση, Σαράντα ευλογημένα!!!

Άξιον εστί....

